

سعدیه‌ای برای مسعود

سیدمصطفی هاشمی طبا

چهاردهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری اسلامی ایران نشان داد که برخلاف نظریه «مردم چه‌کاره‌اند»، مردم مصداق بیان امام راحل (ره) هستند که گفتند «مردم ولی‌نعمت ما هستند». اما این بیان به این معنا نیست که زمامداران به نام خدمت به مردم هرچه بخواهند، انجام دهند. آموزه‌های اسلامی که در رأس آن به‌کارگیری ایمان وعقل است، می‌آموزد که مدیریت در جامعه باید سرشار از عقل و درایت باشد و نه خوشامد گروهی یا گروه‌هایی و حتی بسیاری از افراد جامعه، زیرا جوامع باید به طریقی هدایت بشوند و از نظر فرهنگی تسلیح بشوند که آینده جامعه را به‌درستی تشخیص دهند و حق و مسئولیت را هم برای خود و هم برای حاکمان به‌درستی باور داشته باشند. به‌عنوان فردی که در حد خود از انتخاب رئیس‌جمهور منتخب حمایت کرده‌ام، ناچار می‌دانم متواضعانه به ایشان در این مرحله گذر نکاتی را تقدیم کنم.

۱- همان‌طور که شعار ایشان «برای ایران» بود، اخلاق و عرفا باید ایشان به آن وفادار باشند. ایران مجموعه‌ای از جغرافیا، منابع طبیعی، فرهنگ و مردم است که هیچ‌کدام نباید فدای دیگری شود و باید ارتقای آن در همه ابعاد مدنظر قرار گیرد. امروز به واسطه مصرف‌کردن «ایران جغرافیایی- طبیعی» سرزمین تکیده‌ای در دست داریم که پرداختن به توقف این تکیدگی ضرورت اصلی است، یعنی در سراسیمی هستیم و نه به سوی توسعه. برخلاف کسانی که از کلمه توسعه مثل جن ابسم‌الله می‌ترسند، بخشی دیگر دائم مسئله توسعه را مطرح می‌کنند، درحالی‌که ایران در شرایط فعلی اصولاً زمینه توسعه را ندارد، زیرا در حال تخریب است. ابتدا باید روند تخریب را متوقف کرد تا به نقطه عطف برای توسعه رسید. این امری است که رئیس‌جمهور حتما باید به آن توجه ویژه داشته باشد.

۲- سیاست رفع تحریم‌ها به هر قیمت یا سیاست قبول تحریم‌ها، هیچ‌کدام نمی‌تواند مورد تأیید باشد. دراین‌میان دولت باید تکلیف خود را مشخص کند. نه می‌توان مثل دولت احمدی‌نژاد تحریم‌ها را کاغذپاره خواند و نه می‌توان مثل دولت روحانی مدعی بود که همه تحریم‌ها را رفع می‌کند و نه آنکه بین خوف و رجا دست‌وپا زد. البته رفع تحریم‌ها بسیار خوب است اما رفع تحریم‌ها باید به مذاق تحریم‌کننده‌ها خوش بیاید و تجربه نشان داده است که غرب و شرق به‌سادگی شرایط منطقی کشورها را نمی‌پذیرند. نویسنده با وجود آنکه موافق مذاکرات مستقیم با آمریکا و دیگران و نیز موافق داشتن رابطه هستم، اما معتقدم که این امر تنها با شرط حفظ منصفانه هویت ملی و اسلامی و انقلابی‌مان ممکن است و هرگونه تسامح از اهداف ارتقای ایران باعث دلیل شدن ایران و ملت ایران می‌شود، بنابراین نمی‌توان سیاست‌های اقتصادی و فرهنگی را صرفاً براساس اصل رفع تحریم‌ها پایه‌گذاری کرد و نیز نمی‌توان به پیمان شاکت‌های وبریکس و مشابه آن دل خوش داشت، هرچند فعالیت اقتصادی و سیاسی در کنار این گروه‌ها حتما مفید و لازم است اما باید فارغ از تخیلات و اوهام و ترسیم مدینه فاضله برای آن باشند. به هر حال تجربه نشان داده است که به کمک اجنبی‌ها نباید دل خوش کرد و باید از درون مسائل را حل کرد.

آنچه ما در بسیاری از زمینه‌ها فاقد آن هستیم و در یک تضاد بیرونی و درونی به سر می‌بریم و جزیت شفاف‌سازی و هماهنگ‌سازی درون و بیرون را نداریم، ما درحالی‌که خود را از اس محور مقاومت می‌دانیم و چنین امری را به مغرب‌زمین و دیگران با افتخار اعلام کرده‌ایم و خود را به‌عنوان یک نهضت انقلابی معرفی کرده‌ایم، می‌خواهیم در درون با مظاهر (فقط مظاهر غیرسازنده و نه روش جامع) لیبرالیسم و نولیبرالیسم جامعه خود را بیاراییم و نوعا برخی‌که از مدعیان انقلابی بودن هستند، آمریکا و بانک جهانی را مظهر پلیدی می‌دانند، در برنامه‌هایشان سیاست‌های بانک جهانی را وارد می‌کنند. اگر واقعاً در سیاست خارجی انقلابی هستیم، باید سیاست‌های داخلی را نیز به صورت انقلابی ترسیم کنیم. این امر در همه دولت‌های پس از انقلاب (به جز دولت دفعاغ مقدس) کم‌وبیش دیده شده و حرف آنها هم این بود که باید مردم را راضی کنیم. به‌همین خاطر سرمایه‌های طبیعی ایران را هزینه کرده‌ایم و صرف نظر از فساد و تباهی گروهی فاسد و حق‌به‌جانب، اسراف و تبذیر را در همه زمینه‌ها با سکوت دولتی و حتی تشویق، با شعار انقلابی همراه کرده‌ایم. آیا دولت پزشکیان این اندیشه را دارد که سیاست‌های داخلی را مطابق با تظاهرات و عملکرد انقلابی در خارج از کشور هماهنگ کند؟ بی‌گمان

اگر چنین نشود، پزشکیان هم مانند اسلاف خود خواهد بود و کشور در سراسیمی به سقوط خواهد رسید.

پنجشنبه ۲۱ تیر ۱۴۰۳
۵ محرم ۱۴۴۶
۱۱ جولای ۲۰۲۴
سال بیست‌ویکم
شماره ۴۸۷۷
۲۰ هزار تومان
۱۲ صفحه

روزنامه

کمبود برق در ابتدای تابستان ادارات ۱۳ استان را تعطیل کرد و بسیاری از صنایع و منازل را به خاموشی کشاند

گره ناترازی انرژی

شرق: تابستان هنوز به نیمه نرسیده که قطع مکرر برق خانگی صدای بسیاری از کاربران را در شبکه‌های اجتماعی درآورده است. کاربرانی که می‌گویند در گرمای تابستان با قطع برق مواجه شده‌اند یا قطع برق، در کار روزمره آنها اختلال ایجاد کرده است. ماجرا به همین جا محدود نمی‌شود و کمبود برق موجب تعطیلی ادارات ۱۳ استان در روز پایانی هفته کاری شده است. این در حالی است که شرکت‌توانیر اقدام به ارسال حجم انبوهی پیامک برای مشترکان برق کرده و به آنها درباره مصرف برق هشدار داده است. همچنین خبرها حاکی از آن است که قطع برق، فرایند تولید در کارخانه سایپا را مختل کرد

گزارش تیریک را در صفحه ۴ بخوانید

قرارداد ستاره خط حمله تیم ملی ایران با اینتر امضا شد

مهدی طارمی؛ ۳ سال ۵۷۰ میلیارد تومان

صفحه ۹

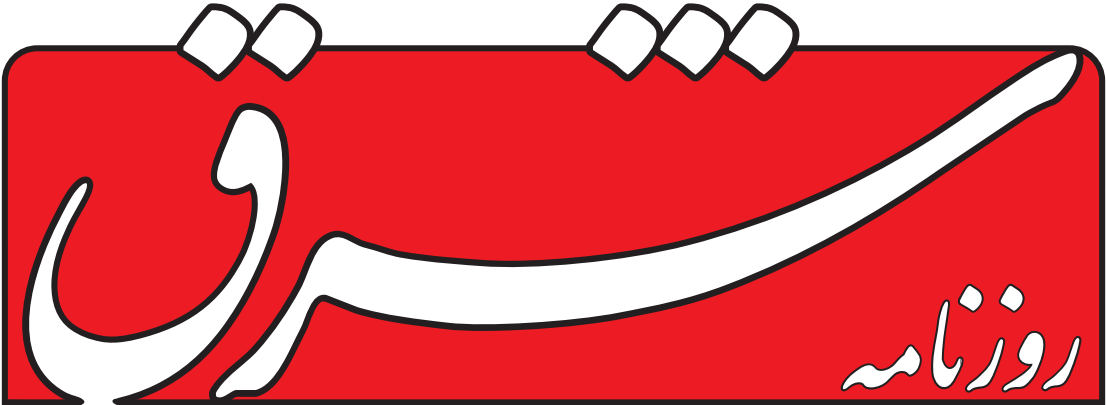
یادداشت

خرد جمهور، بالندگی یا درماندگی رئیس‌جمهور

علی نامجو

انقراض می‌نهد؛ همچنین اگر شرایط ریاست در کسی جمع نباشد، باید امور مدینه را به هیئت‌رئیسه سپرد. بنابراین، آنچه مهم است، آن خصیصه‌های لازم برای اداره امور است که به طور خلاصه « دادگری، دانشوری، نیک‌رفتاری و درایت» هستند. ابن سینا که نظریات سیاسی خود را ذیل مباحث حکمت عملی و نظری خود شرح می‌دهد، با باور به اهمیت قانون، الگوی آن را (در کلیات)، شرح نبوی می‌داند؛ از آن رو که نبی در باور او، بهره‌ور از عقل قدسی و در پیوند با عقل فعال است و در مرتبه‌ای فراتر از علم بشری، جالب آنکه ابن سینا اهمیت مشارکت مردم در امور را نیز متذکر می‌شود. او همه اینها را برای رساندن جامعه به سعادت و عدالت و کمال می‌خواهد. خواجه‌نصیر که بر مذهب تشیع بود نیز در اخلاق ناصری، چهار وضعیت را برای اداره مملکت بیان می‌کند: نخست، وجود کسی که شرایط چهارگانه یعنی حکمت، تعقل، خوش‌رفتاری و درایت جهاد و امنیت در او جمع باشد؛ دوم آنکه این شرایط نه در یک نفر بلکه در چهار نفر جمع شود؛ سوم آنکه آن چهار نفر نیز در دسترس نباشند، آن‌گاه کسی که بتواند بر سنت آنان عمل کند، امور را به دست می‌گیرد؛ چهارم آنکه اوصاف مورد نیاز در کسی موجود نباشد اما در افراد متعددی بتوان آن را یافت و آنان با خرد جمعی خود، حکومت را اداره کنند (که سنت هم در این گفتمان همین حکمت است). می‌بینیم که باز هم محور، دانایی است و برتری ادراکی، گاهی در بعضی از فرقه‌های اسلامی (در خارج از اسلام هم هست)، قدرت را شرط برتری حکومت می‌دانستند (الحکم لمن غلب…) که غالباً به تأثیر قدرت‌های وقت بود یا ترس از آنها، گاهی هم به بهانه حفظ اتحاد امت مثلاً در نظریه غزالی، البته هیچ‌گاه چنین معیاری که بی‌شبهات به قانون جنگل هم نیست، مقبولیت عام و عقلایی نیافت و هیچ اتحاد برجسته‌ای نیز نیافرید و از نظر اندیشگی، تقریباً حاصلی جز بدعت و پیداری ناعدالتی و اشرافیت و سلطنت منسوب به دین نداشت؛ هرچند حکومت‌های این‌چنین، گاهی کارهای درخور توجهی نیز کرده باشند. بنابراین، حکومت و ارکان آن باید بر پایه مشروعیت و عقلانیت مردم بنا شود. آنچه از اهمیت حکمت و عقلانیت در اداره امور گفته شد، امروزه جز با بهره‌وری گسترده از نخبگان و ایده‌پردازان

پروسی سیاست‌خارجی دولت چهاردهم در گشت‌و‌گویی با شمس‌الرحمان‌طیپ

دیپلماسی پزشکیان

دیپلماسی صلح

این گفت‌وگو را در صفحه ۲ بخوانید عکس: بهمن حسینی

باحکم رهبرانقلاب

حجت‌الاسلام مطهری‌اصل

نماینده ولی فقیه در

آذربایجان شرقی و

امام جمعه تبریز شد

۳

برگزیده‌ها

جنایت جنگی در بیمارستان کودکان

با شروع جنگ در نوار غزه، آوارگان فلسطینی می‌مدارس و بیمارستان‌ها نیز در ناامنی کامل به سر می‌برند

جنگ در خیابان

خانه و مدرسه

یادی از احمدرضا احمدی

از فردا دیگر کسی

پیرمرد را ندید

۱۲

دخالت مدیریت دولتی و بحران در صنعت قطعه‌سازی

تضعیف خودروسازان خصوصی

افزایش تیراژ مونتاژکاری

نهضت داخلی‌سازی خودرو در معرض نابودی

۱۱

نگاه

موسیقی کیهانی

یادداشتی از عبدالرضا ناصرمقدسی ۶/

آینده ظریف ایران

یادداشتی از محمودملکی ۲/

فرصت‌هایی همچون ابر گذران

یادداشتی از حسین صابر ۵/

یادداشت

خواسته ما: حفظ و گسترش

فضاهای عمومی شهری

ترانه یلدا

معماروشهرساز

در شهر همه چیز به همه چیز ربط دارد و بر حیات شهری تأثیرگذار است. شهر هم به فعالیت شهروندانش زنده است. این فعالیت‌ها می‌توانند تولیدی، اداری، تجاری، آموزشی، فرهنگی، تفریحی و… باشند. حال اگر شهروندان نتوانند فضای کافی برای کار و دیدار و تعامل پیدا کنند، رشد و شکوفایی‌شان دچار سکون و سکتگی می‌شود. وقتی شهرداری تهران هفته گذشته به انجمن جامعه‌شناسان اولتیماتوم داد که باید ساختمان‌شان در منطقه ۶ تهران را خالی کنند، همه گفتیم داستان خانه اندیشمندان تکرار می‌شود و از خود پرسیدیم آخر چرا؟ هر روز شاهد این رویکرد غریب شهرداری هستیم. شهرداری امروز تمام آن تلاش‌هایی را که در دوره‌های گذشته شده، نادیده می‌گیرد. دوره آقای قالیباف در همکاری با نهاد‌های اجتماعی علمی، فرهنگی و مستقل، زمینه‌های فرهنگی شهر تقویت شد. اصولاً انجمن‌ها برای سرزندگی و کیفیت زندگی شهروندان حیاتی هستند. مثال دیگر از این نوع برخورد‌ها که خیلی سروسزدا به پا کرد، ساختن مسجد در پارک قیطریه و پارک لاله بود که مردم را حساس کرد و به اعتراض واداشت، حتی وزارت میراث فرهنگی به بهانه حفاری‌های قدیمش در پارک رسما گفت: «نیروهای یگان حفاظت خود را به پارک فرستادیم و آنها گزارش دادند که حصارهای فضایی که قصد داشتند در آن آتجا مسجد بسازند، برداشته شده. در آن محوطه باستانی ۳۵۰ گور باستانی کشف شده و هنوز آثار زیادی آنجا هست که باید کاوش شود». آن روزها گذشت اما نگرانی‌ها هنوز رفع نشده

است. مردم در تمام سطوح حساس شده‌اند.

انتشارات شرق منتشر کرد

۳

۸

۳

۸